

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20Co/56/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8721202136
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8721202136.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a členiek senátu JUDr. Daniely Babinovej a JUDr. Viery Kandrikovej v spore žalobcu: Groupama Biztosító Zrt., Erzsébet, királyiné útja 1/C,1146 Budapešť, Maďarsko, č. registrácie (IČO):01-10-041071, konajúca prostredníctvom Groupama poisťovňa a.s., pobočka poisťovne z iného členského štátu, Miletičova 21, 821 08 Bratislava, IČO: 47 236 060, zastúpeného: AK Hrabovská, s.r.o., Jakubovo námestie 9, 811 09 Bratislava, IČO: 47 251 476, proti žalovanej: V.. P. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. XXX, o zaplatenie 829,67 eura s prísl., o odpore žalovanej zo dňa 01.02.2022 proti platobnému rozkazu, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Poprad č.k. 12C/35/2021-113 zo dňa 02.06.2022 takto

rozhodol:

Zrušuje sa uznesenie a vec sa vracia súdu I. inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením odmietol odpor podaný žalovanou voči platobnému rozkazu č.k. 12C/35/2021-90 zo dňa 25.10.2021, v ktorom o.i. neuznala v celom rozsahu uplatňovaný nárok žalobcu a vzniesla námietku premičania.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že opätovne pristúpil k posúdeniu včasnosti podaného odporu a z elektronickej doručky zistil, že žalovanej v postavení fyzickej osoby bol vydaný platobný rozkaz spolu so žalobou a prílohami doručovaný do zriadenej a aktivovanej elektronickej schránky, pričom dňa 12.11.2021 o 00:07 jej bol úspešne doručený, a to tým spôsobom, že uplynutím 15-dňovej úložnej lehoty rozhodnutia určeného do vlastných rúk došlo k uplatneniu inštitútu fikcie doručenia podľa § 32 ods. 5 zákona č. 305/2013 Z.z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci. Konštatoval, že posledný deň zákonnej 15-dňovej lehoty na podanie odporu pripadol na 29.11.2021, a keďže žalovaná podala odpor až 01.02.2022, a teda oneskorene. Konštatoval, že pokiaľ súd zašle platobný rozkaz so žalobou žalovanému do jeho aktivovanej elektronickej schránky do vlastných rúk a adresát si v úložnej 15-dňovej lehote túto úradnú elektronickejšprávu neprečíta (predpokladom jej prečítania je odoslanie elektronickej doručky súdu), márnym uplynutím 15-dňovej úložnej lehoty sa táto elektronickejšpráva, vrátane všetkých elektronickejšdokumentov považuje za doručenú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvedel. Poznamenal, že skutočnosť, že žalovanej bol následne nad rámec platobný rozkaz s prílohami doručovaný aj poštovým podnikom s potvrdením prevzatia dňa 18.12.2021, nemá žiadny vplyv na posúdenie okamihu úspešného doručenia vydaného platobného rozkazu, ktoré nastalo už dňa 12.11.2021.

3. V zákonom stanovenej lehote podala proti tomuto uzneseniu odvolanie žalovaná. Namietala, že jej bol doručený platobný rozkaz s prílohami poštou dňa 18.01.2022, proti ktorému podala odpor osobne dňa 01.02.2022, t.j. v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote na podanie odporu. Nerozumie, prečo keď má byť pravdivé tvrdenie súdu prvej inštancie, že jej doručoval súd platobný rozkaz do zriadenej elektronickej schránky dňa 12.11.2021 cestou fikcie, tak ten istý súd doručoval žalovanej platobný rozkaz

s prílohami opätovne a to už poštou v listinnej podobe dňa 18.12.2021. Tento dátum však považovala za nepravdivý, keďže platobný rozkaz si prevzala 18.01.2022. Poukázala na ustanovenia § 266 ods. 2 v spojení s § 111 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z.z Civilného sporového poriadku (ďalej v texte len „CSP“), z ktorých vyplýva, že aj keď sa nedozvedela o doručení platobného rozkazu do elektronickej schránky, nemôže sa uplatniť fikcia doručenia, a preto je elektronické doručovanie neúčinné a za dátum doručenia platobného rozkazu sa považuje 18.01.2022. Navrhla odvolaciemu súdu zrušiť napadnuté uznesenie a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. K odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca. Uviedol, že žalovaná je fyzickou osobou, ktorá má v zmysle ust. § 12 a § 13 zákona č. 305/2013 Z.z. zriadenú a aktivovanú elektronicкую schránku. Uznesenie o odmietnutí odporu bolo súdom prvej inštancie zaslané do jej elektronickej schránky dňa 06.06.2022 a cestou fikcie jej bolo doručené dňa 22.06.2022. Preto sa nestotožnil s tvrdením žalovanej, že napadnuté rozhodnutie bolo doručené jej až dňa 11.08.2022, preto žalovaná zmeškala lehotu na podanie odvolania a jej odvolanie je potrebné odmietnuť. Ďalej poukázal na to, že žalovaná si nesprávne vykladá ust. 266 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 111 ods. 3 CSP a jej tvrdenie, v zmysle ktorého nie je pri doručovaní platobného rozkazu možné uplatniť fikciu doručenia, je nesprávne. Moment doručenia elektronickej úradnej správy podrobne opisuje ust. § 32 ods. 5 zákona č. 305/2013 Z.z. K vylúčeniu pochybností týkajúcich sa fikcie doručenia platobného rozkazu v prípade doručovania do elektronickej schránky poukázal na to, že novelou zákona č. 305/2013 Z.z., ktorá vstúpila do účinnosti dňa 01.01.2017 došlo k zmene ust. § 32 ods. 6 zákona č. 305/2013 Z.z., z ktorého vypadlo ustanovenie zákona, že ustanovenie odseku 5 písm. b) a c) § 32 sa nepoužije ak ide o márne uplynutie dlžnej lehoty a osobitný predpis neumožňuje použitie náhradného doručenia. Považoval za dostatočne preukázané, že žalovaná si vedome a opakovane nespĺnila povinnosť prevziať úradné zásielky doručované do jej aktívnej elektronickej schránky. So zanedbaním tejto povinnosti zákon spája sankciu v podobe uplatňovania fikcie doručenia.

5. Vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu sa žalovaná vyjadrila k nároku žalobcu vo veci samej o zaplatenie 829,67 eura, k jej námietke premlčania nároku žalobcu a k okolnostiam doručovania uznesenia o odmietnutí odporu. Popísala okolnosti nadobudnutia elektronickej schránky vo svojom zamestnaní. Elektronicкую schránku nadobudla, keď v jej zamestnaní (ZŠ a MŠ M. XXX) bola zvolená za predsedu základnej organizácie OZ PŠaV, pričom v emaily zo dňa 01.09.2020 bola upozornená na povinnosť zriadenia elektronickej schránky, do ktorej je mali byť posielané raz ročne štatistické výkazy. Z tohto vysvetlenia zriadenia elektronickej schránky pochopila tak, že si ju výslovne zriadila na tento účel a nevidela žiadny iný dôvod, aby sa do nej prihlasovala v častých intervaloch a sledovala prijímanie elektronickej pošty.

6. Vo vyjadrení k vyjadreniu žalovanej sa žalobca vyjadril k jej námietkam vo vzťahu k nároku vo veci samej a doručovaniu súdnych rozhodnutí v rámci tohto súdneho konania.

7. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario), viazaný odvolacími dôvodmi (§ 380 ods.1 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné.

8. Podľa § 266 ods. 1 a 2 CSP platobný rozkaz spolu so žalobou súd doručuje žalovanému do vlastných rúk. Na doručovanie platobného rozkazu sa nepoužijú ustanovenia §111 ods. 3 a § 116.

9. Podľa § 267 ods. 1 CSP odpor proti platobnému rozkazu sa musí vecne odôvodniť. Ustanovenie § 129 sa pri nedostatku vecného odôvodnenia nepoužije. V odôvodnení žalovaný opíše rozhodujúce skutočnosti, o ktoré opiera svoju obranu proti uplatnenému nároku. K odporu pripojí listiny, na ktoré sa odvoláva, prípadne označí dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. O tom musí byť žalovaný v platobnom rozkaze poučený.

10. Podľa § 267 ods. 4 CSP ak čo len jeden zo žalovaných podá včas odpor s vecným odôvodnením, platobný rozkaz sa zrušuje v celom rozsahu a súd nariadi pojednávanie. To neplatí, ak ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76.

11. Podľa § 32 ods. 5 písm. b) zákona č. 305/2013 Z.z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o eGovernmente), elektronická úradná správa, vrátane všetkých elektronických dokumentov, sa považuje za doručенú, ak nie je adresátom orgán verejnej moci a doručuje sa do vlastných rúk, dňom, hodinou, minútou a sekundou uvedenými na elektronickej doručovacej lehote alebo márnym uplynutím úložnej lehoty podľa toho, ktorá skutočnosť nastane skôr, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvedel.

12. V prejednávanej veci na základe návrhu žalobcu súd prvej inštancie vydal dňa 25.10.2021 platobný rozkaz č.k. 12C/35/2021-90, ktorým zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 829,67 eura s príslušenstvom do 15 dní od doručenia tohto platobného rozkazu alebo v tej istej lehote podať odôvodnený odpor na tomto súde.

13. Voči tomuto platobnému rozkazu podala žalovaná osobne na súde dňa 01.02.2022 odôvodnený odpor, ktorý súd prvej inštancie napadnutým uznesením odmietol podľa § 267 ods. 2 písm. a) CSP ako podaný oneskorene. Žalovaná v odvolaní namieta, že včasne podala odpor, t.j. v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote. Z jej odvolania sa zároveň javí, že namieta nejasnosť, neurčitosť doručovania platobného rozkazu súčasne elektronicke, ako aj prostredníctvom pošty.

14. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že žalovanej bol doručovaný platobný rozkaz tak elektronicke do jej aktívnej elektronickej schránky, ako aj písomne prostredníctvom poštového podniku do vlastných rúk.

15. Žalovaná je fyzickou osobou, ktorá má v zmysle ust. § 12 a § 13 zákona č. 305/2013 Z.z. o e-Governmente zriadenú a aktivovanú elektronicke schránku. Súd prvej inštancie dňa 27.10.2021 o 06:56:28 hod, zaslal žalovanej, do jej aktívnej elektronickej schránky, platobný rozkaz spolu so žalobou a všetkými prílohami. Dňa 12.11.2021 o 00:07 bol platobný rozkaz žalovanej doručенý, nakoľko došlo k uplynutiu úložnej lehoty rozhodnutia do vlastných rúk s fikciou doručenia. Odo dňa doručenia platobného rozkazu začala plynúť zákonná 15 dňová lehota na podanie odporu proti platobnému rozkazu, pričom táto lehota uplynula dňa 29.11.2021 (koniec lehoty 27.11.2021 pripadol na sobotu).

16. Zároveň súd prvej inštancie doručoval predmetný platobný rozkaz so žalobou a prílohami žalovanej prostredníctvom poštového podniku, o čom svedčí súdna doručovacia na zadnej strane čl. 90 spisu. Po opätovnom neúspešnom doručení bola súdna zásielka dňa 11.01.2022 uložená na pošte a dňa 18.01.2022 si ju žalovaná prevzala do vlastných rúk. Počítajúc od momentu doručenia v tento deň podala žalovaná odpor v zákonnej 15-dňovej lehote.

17. Odvolací súd považuje za podstatné vyjadrenie žalovanej v odvolacom konaní, v rámci ktorého objasnila okolnosti nepreberania elektronicke zásielok adresovaných jej osobe zo strany súdu. Vyjadrila sa tak, že elektronicke schránku nadobudla, keď v jej zamestnaní (ZŠ a MŠ M. XXX) bola zvolená za predsedu základnej organizácie OZ PŠaV, pričom v emaily zo dňa 01.09.2020 bola upozornená na povinnosť zriadenia elektronickej schránky, do ktorej je mali byť posielané raz ročne štatistické výkazy. Z tohto vysvetlenia zriadenia elektronickej schránky pochopila tak, že si ju výslovne zriadila na tento účel a nevidela žiadny iný dôvod, aby sa do nej prihlasovala v častých intervaloch a sledovala prijímanie elektronickej pošty. Odvolací súd má preto pochybnosti o účinnosti doručovania elektronicke dokumentov fikciou doručenia na iný účel, než na ten, na ktorý si žalovaná elektronicke schránku zriadila, z hľadiska právnej istoty pre strany v tomto konaní. Inak povedané elektronicke schránka bola funkčne zriadená na činnosť predsedníčky základnej organizácie OZ PŠaV u zamestnávateľa žalovanej.

18. Pojem istota vyjadruje určitosť, nespornosť, bezpečnosť, a teda stav, v ktorom sa môžeme na niečo či niekoho spoľahnúť a dôverovať. Vo vzťahu k právu ide o určitosť, nespornosť a dôveru v právo, pričom vo vzťahu k rozhodovacej činnosti orgánov verejnej správy ide o stav, v rámci ktorého možno najmä predvídať postupnosť ich procesných krokov a tiež výsledok konania pred nimi, ktorý sa prejaví v ich rozhodnutí, predovšetkým výrokovej časti. V relácii k skúmanej problematike, možno zjednodušene povedať, že právna istota vyjadruje stav, v ktorom sa určitá osoba (fyzická či právnická) môže spoľahnúť, že ak bude postupovať podľa platnej právnej úpravy, bude jej poskytnutá ochrana zo strany orgánov verejnej správy a na druhej strane, v prípade, ak určitá osoba poruší príkaz alebo zákaz stanovený

právnou normou, tak sankcia, ktorá jej bude uložená, bude primeraná a jej uloženie bude riadne a presvedčivo zdôvodnené.

19. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na náležité odôvodnenie nálezu Ústavného súdu SR z 10.11.2011 sp.zn. IV. ÚS 481/2011, s ktorým sa odvolací súd plne stotožňuje. „Ústavný súd poukazuje nasvoju stabilizovanú judikatúru (napríklad IV. ÚS 75/09), podľa ktorej neoddeliteľnou súčasťou princípov právneho štátu zaručeného podľa čl. 1 ústavy je aj princíp právnej istoty. Tento spočíva okrem iného v tom, že všetky subjekty práva môžu odôvodnene očakávať, že príslušné štátne orgány budú konať a rozhodovať podľa platných právnych predpisov, že budú ich správne vykladať a aplikovať (napr. II. ÚS 10/99, II. ÚS 234/03, IV. ÚS 92/09). Obsahom princípu právneho štátu je vytvorenie právnej istoty, že na určitú právne relevantnú otázku sa pri opakovaní v rovnakých podmienkach dáva rovnaká odpoveď (napr. I. ÚS 87/93, PL. ÚS 16/95 a II. ÚS 80/99, III. ÚS 356/06). Rešpektovanie princípu právnej istoty musí byť prítomné v každom rozhodnutí orgánov verejnej moci, a to tak v oblasti normotvornej, ako aj v oblasti aplikácie práva, keďže práve na ňom sa hlavne a predovšetkým zakladá dôvera občanov, ako aj iných fyzických osôb a právnických osôb k orgánom verejnej moci (IV. ÚS 92/09).

20. Odvolací súd zároveň uvádza, že súd by mal mať na zreteli základný účel konania - poskytnutie spravodlivej ochrany subjektívnym právam účastníkov (porov. spravodlivosť nad formálne znenie zákona, správa prezidenta SR o stave republiky z 18.06.2015). Ústavne články o súdnej ochrane čl.46 a nasl., čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd spolu s Občianskym súdnym poriadkom (Civilným sporovým poriadkom) predstavujú všeobecné požiadavky spravodlivého procesu. Vzťah práva a spravodlivosti načrtol Český Ústavný súd keď v jednom zo svojich náleзов uviedol: „súd musí nielen rešpektovať právo, ale jeho výklad a aplikácia musí smerovať k spravodlivému výsledku. Právo musí byť predovšetkým nástrojom spravodlivosti, nielen súborom právnych predpisov ktoré sú mechanicky a formalisticky aplikované bez ohľadu na zmysel a účel záujmu chráneného príslušnou normou“ (porovnaj nález Ústavného súdu ČR sp.zn. II. ÚS 222/07).

21. Z predložených listinných dôkazov vyplýva, že strany sporu uzavreli dňa 03.12.2018 poisťnú zmluvu, ktorá je zároveň spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože pri jej uzatváraní žalobca konal a žalovaná, ktorá je fyzickou osobou nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti.

22. V spotrebiteľskom spore súd aj bez návrhu ex offo je oprávnený skúmať, či zmluva uzatvorená spotrebiteľom neobsahuje zmluvné podmienky, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán sporu v neprospech spotrebiteľa, teda či neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré sú vzhľadom na ich neprijateľnosť neplatné a ex offo posúdiť premlčanie podľa § 54a OZ.

23. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na bod 9. Záverečných ustanovení poisťnej zmluvy, vyhlásenia, v rámci ktorých poisťník vyhlasuje, že bol oboznámený so všeobecnými poisťnými podmienkami pre povinné zmluvné poistenie zodpovednosti pre škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, zmluvnými dojednaniami k povinnému zmluvnému poisteniu zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla dojednaného na diaľku, a informáciami pre spotrebiteľa pred uzatvorením poisťnej zmluvy na diaľku, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť tejto poisťnej zmluvy a zároveň potvrdzuje, že ich prevzal.

24. Obdobná zmluvná podmienka v znení: „Dlžník potvrdzuje, že bol oboznámený so Všeobecnými obchodnými podmienkami VÚB, a.s., na poskytovanie spotrebných úverov fyzickým osobám - občanom, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy, s obsahom ktorých súhlasí a ktoré súčasne prevzal spolu s úverovou zmluvou“ už bola vyhlásená za neprijateľnú rozsudkom Okresného súdu Prešov sp.zn. 29Csp/33/2020 zo dňa 09.09.2020. Podľa názoru okresného súdu ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 4 písm. 1) Občianskeho zákonníka, ktorá de facto prenáša dôkazné bremeno v otázke riadneho oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami a okolnosťami uzavretia úverovej zmluvy na spotrebiteľa, čo má neprijateľný účinok vo vzťahu k potencionálnemu uplatneniu jeho práva na súde a u iných štátnych orgánov, keďže spotrebiteľ už len dôsledku predmetnej zmluvnej podmienky môže byť odradený od prípadného podania podnetov alebo návrhov štátnym orgánom. Obdobné zmluvné podmienky boli vyhlásené za neprijateľné napríklad rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp.zn. 9C/2/2014 zo dňa 16.09.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp.zn. 20Co/41/2016

zo dňa 27.04.2017, ako aj rozsudkom Okresného súdu Prešov sp.zn. 8C/4/2022 zo dňa 06.12.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3CoCsp/35/2022 zo dňa 06.12.2022.

25. Podľa § 299 ods. 2 CSP ak sa uplatňuje právo na zaplatenie peňažnej sumy zo spotrebiteľskej zmluvy a žalovaným je spotrebiteľ, súd nevydá platobný rozkaz, ak spotrebiteľská zmluva alebo iné zmluvné dokumenty súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou obsahujú zmluvnú podmienku, ktorá je neprijateľná.

26. So zreteľom na funkčnosť zariadenia elektronickej schránky (účel a činnosť zamestnávateľa žalovanej - predsedníčka OZ PŠaV) je nevyhnutné považovať za účinné doručenie platobného rozkazu deň doručenia v písomnej forme dňa 18.01.2022 a preto odpor žalovanej bol podaný riadne a včas.

Navyše pokiaľ súd prvej inštancie sa odhodlal doručovať platobný rozkaz v listinnej forme, nepochybne so zreteľom na právnu istotu a vzbudené legitímne očakávania žalovanej, táto sa opodstatnene mohla domnievať, že účinky doručenia nastali dňom 18.01.2022.

So zreteľom na existenciu indikovaných neprijateľných zmluvných podmienok súd prvej inštancie platobný rozkaz vydať nemal a mal naplniť cieľ článku 6 ods. 1 a 7 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

27. Vzhľadom k uvedenému keď odpor proti platobnému rozkazu bol podaný riadne a včas a navyše platobný rozkaz nemal byť vydaný, neostávalo odvolaciemu súdu nič iné len uznesenie súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

28. V ďalšom konaní súd prvej inštancie v súlade s ust. § 267 ods. 4 CSP vo veci nariadi pojednávanie, s tým že prizná ústavnému princípu ochrany slabšej zmluvnej strane relevanciu a naplní legitímne očakávania.

29. Súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP).

30. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie o náhrade trov konania pred súdom prvej inštancie, ako aj odvolacieho konania (§ 396 ods.3 CSP).

31. Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).